

Blanca bruna

blanca

bruna

i fina com un pa de mel

-més que una moreta collida al carrer

la seva geniva floria de sang

verge i desvestida

-joliu dolençant

camisa de seda com la lluna al ple

la rosa vermella floria també:

si ahir era poncella ara és mon tresor

-com la satalia cada pit rodó.

Salvat-Papasseit, Joan. *Obra completa*. Edició a cura de Carme Arenas Noguera.
Col·lecció Opera Mundi, Galàxia Gutenberg, Barcelona, 2007, p. 235